

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 21 november 2023
(OR. en)

14834/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0363 (COD)**

**EF 323
ECOFIN 1107
CODEC 2004**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	17 oktober 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 593 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordningarna (EU) nr 1092/2010, (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010 och (EU) 2021/523 vad gäller vissa rapporteringskrav på områdena finansiella tjänster och investeringsstöd

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 593 final.

Bilaga: COM(2023) 593 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.10.2023
COM(2023) 593 final

2023/0363 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordningarna (EU) nr 1092/2010, (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010 och (EU) 2021/523 vad gäller vissa rapporteringskrav på områdena finansiella tjänster och investeringsstöd

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

I sitt meddelande *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030*¹ betonar kommissionen vikten av ett regelverk som säkerställer att målen uppnås till lägsta möjliga kostnad. Kommissionen har därför åtagit sig att göra en ny satsning för att rationalisera och förenkla rapporteringskraven, med det slutliga målet att minska sådana bördor utan att undergräva de därmed sammanhängande politiska målen.

Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Kostnaderna uppvägs överlag till stor del av den nytta kraven medför, särskilt när det gäller att övervaka och säkerställa efterlevnad av viktiga politiska åtgärder. Rapporteringskrav kan dock också medföra oproportionerliga bördor för berörda parter, särskilt för små och medelstora företag och mikroföretag. När fler och fler krav införs över tid kan det leda till överlappande eller föråldrade rapporteringsskyldigheter, ineffektiva frekvenser och tidsfrister eller bristfälliga insamlingsmetoder.

Att rationalisera rapporteringsskyldigheterna och minska de administrativa bördorna är därför en prioritering. Syftet med föreliggande förslag är mot denna bakgrund att rationalisera rapporteringskraven inom två politikområden med den övergripande ambitionen att skapa en ”ekonomi för människor”.

För det första kommer förslaget, när det gäller den inre marknaden och i synnerhet den finansiella tjänstesektorn, att underlätta utbyte av uppgifter mellan de myndigheter som utövar tillsyn över finanssektorn och konsolideringen av den rapportering som för närvarande görs enligt olika krav. Rapporteringskraven gäller finansinstitut och andra finansmarknadsaktörer.

En bättre datadelning mellan myndigheter är ett av målen i strategin för tillsynsdata som avser EU:s finansiella tjänstesektor². Målet med denna strategi är att modernisera tillsynsrapporteringen i EU och införa ett system som ger europeiska och nationella tillsynsmyndigheter korrekta, enhetliga och aktuella data, men som samtidigt minimerar den totala rapporteringsbördan för alla relevanta parter. Syftet med förslaget om utbyte av uppgifter mellan myndigheter som utövar tillsyn över finanssektorn är att undvika att samma uppgifter begärs in från finansinstitut eller andra marknadsaktörer flera gånger i fall där flera myndigheter har befogenhet att samla in dem (oavsett om myndigheterna faktiskt gör det eller inte), men där det inte finns någon uttrycklig rättslig grund för dem att dela uppgifterna med varandra. Förslaget kompletteras med ett mandat för myndigheterna att regelbundet se över och avskaffa rapporteringskrav som har blivit överflödiga eller föråldrade, till exempel på grund av ett ökat utbyte av uppgifter. Därmed undviks en situation där företagen är tvungna att rapportera samma uppgifter två gånger. Ett annat syfte är att underlätta tillgången till rensade eller bearbetade versioner av uppgifter (så att inte alla myndigheter behöver rensa och bearbeta uppgifter var för sig)³.

¹ COM(2023) 168.

² COM(2021) 798 final.

³ Överlappande rapportering var ett av de problem som intressenter inom industrin tog upp när kommissionens gjorde en kontroll av ändamålsenligheten hos EU:s tillsynsrapporteringskrav inom finanssektorn (SWD (2019) 402 final).

För att maximera nyttan av de uppgifter som rapporteras in av företag kommer förslaget även att göra det lättare för kommissionen att få tillgång till data som kan ligga till grund för utformning av politik eller konsekvensbedömningar och utvärderingar. Därmed främjas en evidensbaserad politik i enlighet med kommissionens agenda för bättre lagstiftning och man undviker de kostnader som skulle uppstå om uppgifterna samlades in på andra sätt (för såväl kommissionen som uppgiftslämnarna). Tillgången skulle vara begränsad till data som inte möjliggör identifiering av enskilda enheter.

För att öka nyttan av inrapporterade data ytterligare syftar förslaget även till att underlätta användningen av uppgifter för forskning och innovation inom finansiella tjänster genom att på strikta villkor tillåta att finansinstitut, forskare och andra enheter med ett berättigat intresse får ta del av uppgifter som innehas av myndigheter. Förslaget kompletterar därigenom förordning (EU) 2022/868 (dataförvaltningsakten) genom att skapa en sektorsspecifik bestämmelse i EU-lagstiftningen som tillåter återanvändning av data som samlats in av myndigheter för forsknings- och innovationsverksamhet. Förslaget kommer att göra det möjligt för myndigheterna att dela relevanta uppgifter som de samlar in under fullgörandet av sina uppdrag, med förbehåll för att skyddsåtgärder avseende personuppgifter, immateriella rättigheter och företagshemligheter till fullo respekteras.

Inom politikområdena konkurrenskraft, tillväxt, sysselsättning, innovation, social resiliens, sammanhållning och strategiska investeringar syftar förslaget dessutom till att rationalisera kraven på rapportering om genomförandet av InvestEU-programmet i artikel 28.4 i förordning (EU) 2021/523 (InvestEU-förordningen). Kraven omfattar följande sektorer: tillgång till finansiering för små och medelstora företag och investeringsstöd till företag inom hållbar infrastruktur, forskning, innovation och digitalisering, samt sociala investeringar och kompetens.

Rapporteringskraven i InvestEU-förordningen gäller genomförandepartner, finansiella intermediärer, små och medelstora företag och andra företag. Genom förslaget ändras rapporteringsfrekvensen från en gång i halvåret till en gång om året, vilket minskar arbetsbelastning och administrativa bördor inom alla InvestEU:s politikområden (dvs. hållbar infrastruktur, små och medelstora företag, forskning, innovation och digitalisering, sociala investeringar och kompetens), vilket får försumbara konsekvenser för programmets genomförande.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget ingår i ett första åtgärds paket för att förenkla och rationalisera rapporteringskraven. Detta är ett steg i en process där man på ett heltäckande sätt ser över de befintliga rapporteringskraven för att bedöma deras fortsatta relevans och göra dem mer effektiva. Det utgår från befintliga regler som redan föreskriver ett utbyte av uppgifter mellan myndigheter inom en viss del av den finansiella tjänstesektorn genom att stärka den rättsliga grunden för datadelning mellan myndigheter, och även mellan sektorer.

När det gäller de föreslagna åtgärderna rörande datadelning inom finanssektorn kommer dessa att ge effektivitetsvinster utan att påverka uppnåendet av målen på detta politikområde. Detta beror på att förslaget inte kommer att minska tillgången till, eller kvaliteten på, uppgifter för offentliga myndigheter som utövar tillsyn över finanssektorn i syfte att upprätthålla finansiell stabilitet och marknadsintegritet samt skydda investerare och konsumenterna av finansiella tjänster. Åtgärderna kommer snarare att möjliggöra en effektivare uppgiftsinsamling och uppgiftsbehandling.

Förslaget syftar även till att göra det lättare för finansinstitut och andra enheter med ett berättigat intresse att få tillgång till uppgifter som innehas av myndigheter för forsknings- och innovationsverksamhet. Detta är förenligt med målen i EU:s strategi för digitalisering av finanssektorn⁴ för att stödja den finanssektorn digitala omställning. Det är även förenligt med dataförvaltningsakten, som underlättar frivillig delning av data som skyddas enligt EU-lagstiftning och nationell lagstiftning och som innehas av offentliga myndigheter i medlemsstaterna. Förslaget gör det möjligt för myndigheter att dela uppgifter som de samlar in under fullgörandet av sina uppdrag, med förbehåll för att skyddsåtgärder avseende personuppgifter, immateriella rättigheter och företagshemligheter till fullo respekteras.

När det gäller InvestEU-programmet påverkar övergången från halvårsvis till årlig rapportering inte rapporteringens mervärde och allmänna innehåll. Rapporteringen görs av genomförandepartnerna för alla InvestEU:s finansierings- och investeringstransaktioner på kumulativ basis. Den föreslagna förenklingen kommer därför inte att påverka uppnåendet av programmets politiska mål. Uppföljning av att programmets mål uppnås med hjälp av nyckelprestations- och övervakningsindikatorer sker redan på årsbasis. Enligt avtalen mellan kommissionen och genomförandepartnerna ska parterna föra policydialoger för att regelbundet diskutera genomförandet. En mindre omfattande lägesrapportering ska dessutom ske under året om insatser som får InvestEU-stöd och denna ska fortsätta för att möjliggöra övervakning. Den föreslagna ändringen kommer att harmonisera rapporteringskraven i InvestEU-förordningen i linje med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046⁵ (*budgetförordningen*). Förenklingen respekterar fullt ut möjligheten till ansvarsutkrävande inför EU-medborgarna i den meningen att kommissionen, i enlighet med artikel 28.3 i InvestEU-förordningen, kommer att fortsätta att rapportera årligen till Europaparlamentet och rådet om InvestEU-programmet, i synnerhet genom de rapporter som föreskrivs i artiklarna 41.5 och 250 i budgetförordningen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Genom programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) säkerställer kommissionen att dess lagstiftning är ändamålsenlig, anpassad efter berörda parter behov och minimerar bördorna samtidigt som målen uppnås. Detta förslag är därför en del av Refit-programmet, och det minskar komplexiteten i rapporteringsbördan till följd av EU:s rättsliga miljö.

Även om vissa rapporteringskrav är nödvändiga krävs det att de är så effektiva som möjligt, att överlappningar undviks, att onödiga bördor undanröjs och att digitala och driftskompatibla lösningar används i största möjliga mån.

Förslaget rationaliserar rapporteringskraven och gör att lagstiftningens mål kan uppnås på ett effektivare och mindre betungande sätt.

Syftet med de föreslagna åtgärderna gällande finanssektorn är att underlätta datadelning mellan myndigheter och undvika att samma uppgifter begärs in från finansinstitut och andra rapporterande enheter flera gånger eller i onödan, vilket kommer att leda till

⁴ COM(2020) 591 final.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

kostnadsbesparingar. Ett annat syfte är att uppgifterna ska bli mer användbara och på strikta villkor kunna användas för fler ändamål, samtidigt som merkostnaderna för företag och myndigheter ska begränsas.

Förslaget om att minska rapporteringsfrekvensen under genomförandet av InvestEU-programmet kommer att göra uppnåendet av lagstiftningens mål effektivare och mindre betungande för InvestEU:s genomförandepartner och därmed även för mikroföretag, små och medelstora företag och andra företag samt finansiella intermediärer som måste lämna uppgifter till genomförandepartnererna för rapporteringsändamål.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom förslaget ändras befintliga förordningar. Den rättsliga grunden för förslaget är därför densamma som för de förordningar som ändras, dvs. artikel 114 i EUF-fördraget för åtgärder på området finansiella tjänster och artiklarna 173 och 175.3 i EUF-fördraget när det gäller åtgärder rörande InvestEU.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

De rapporteringskrav som det är fråga om åläggs genom EU:s lagstiftning. För att säkerställa rättssäkerhet och en enhetlig rapportering är det därför lämpligast att rationalisera dem på EU-nivå. På så sätt säkerställs lika regler för de företag och myndigheter inom EU som gynnas av den rationalisering av rapporteringskraven som dessa åtgärder ska leda till.

• Proportionalitetsprincipen

Rationaliseringen av rapporteringskraven förenklar den rättsliga ramen genom små ändringar av de befintliga kraven som inte påverkar sakinnehållet vad gäller det övergripande politiska målet. Förslaget är därför begränsat till de ändringar som krävs för att säkerställa en effektivare rapportering utan att några väsentliga delar av den berörda lagstiftningen ändras.

• Val av instrument

Förslaget omfattar lagstiftning med kompatibel rättslig grund. De riktade ändringarna gäller endast rapporteringskrav och det är därför lämpligt att samla dem i ett enda förslag.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

När det gäller åtgärder för att underlätta datadelning mellan myndigheter offentliggjorde kommissionen 2019 en omfattande kontroll av ändamålsenligheten hos EU:s tillsynsrapporteringskrav inom finanssektorn⁶. Där identifierades datadelning som ett av

⁶ SWD(2019) 402 final.

förbättringsområdena. Till följd av detta åtog sig kommissionen i sin strategi från 2021 om tillsynsdata inom EU:s finansiella tjänster att föreslå att alla onödiga rättsliga hinder för datadelning mellan myndigheter skulle undanröjas. Detta ska minska bördan för rapporterande företag genom att undvika att samma data begärs in flera gånger. Detta inbegriper åtgärder för att underlätta datadelning i sektorspecifik lagstiftning, vilket kompletteras med åtgärderna i detta förslag avseende finanssektorn i stort.

- **Samråd med berörda parter**

Mellan juni och september 2022 genomförde kommissionen, i samband med genomförandet av strategin för tillsynsdata inom EU:s finansiella tjänster, ett riktat samråd med myndigheter som övervakar EU:s finansiella system för att kartlägga hinder för datadelning. Av de 58 respondenterna uppgav nästan 70 % att det funnits rättsliga hinder för datadelning när de begärt uppgifter från andra myndigheter, medan 40 % hade upplevt samma sak när de velat dela data med andra myndigheter. När det gäller delning av data för forsknings- och innovationsverksamhet svarade 43 % av myndigheterna att de för närvarande delar data för sådana ändamål, medan 36 % svarade att det fanns hinder för detta, bl.a. att det saknas en rättslig grund.

Resultaten av samrådet presenterades och analyserades ytterligare vid ett seminarium som hölls den 16 februari 2023 med över 130 företrädare för de nämnda myndigheterna⁷. Det fanns ett brett stöd för ökad datadelning mellan myndigheter inom bank-, försäkrings- och finansmarknadssektorerna, och även mellan dessa sektorer, för att förbättra användningen av insamlade data och minska överflödiga rapporter. Under seminariet ansåg myndigheterna i allmänhet att det är viktigt att stärka och förtydliga den rättsliga grunden för datadelning i EU-lagstiftningen. De menade att det behövs både riktade ändringar av sektorspecifik lagstiftning och övergripande möjliggörande bestämmelser för att uppnå en heltäckande, systematisk och framtidssäkrad lösning.

Kommissionen presenterade även möjliga inslag i förslaget för expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring (öppna finansiella tjänster) den 30 mars 2023. Även om bestämmelserna inte diskuterades i detalj uttryckte experterna stöd för bättre datadelning rent allmänt, men menade att det måste finnas tydliga regler om myndigheternas handlingsutrymme och att den nuvarande fördelningen av befogenheter inte får rubbas. När det gäller InvestEU-programmet har förslaget om att minska rapporteringsfrekvensen tagit hänsyn till återkopplingen från genomförandepartner och deras intermediärer, som anser att rapporteringskraven är betungande.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Detta förslag har fastställts efter en intern granskning av befintliga rapporteringsskyldigheter och baserat på erfarenheterna från genomförandet av den relaterade lagstiftningen. Eftersom detta är ett steg i processen för kontinuerlig bedömning av rapporteringskrav som följer av EU-lagstiftningen kommer granskningen av sådana bördor och konsekvenserna för berörda parter att fortsätta.

⁷ https://finance.ec.europa.eu/events/data-sharing-between-authorities-eu-financial-services-2023-02-16_sv

- **Konsekvensbedömningar**

Förslaget avser begränsade och riktade ändringar av lagstiftningen i syfte att rationalisera rapporteringskraven. De viktigaste ändringarna är baserade på erfarenheterna av att genomföra lagstiftningen. Eftersom de föreslagna riktade ändringarna säkerställer ett mer effektivt och ändamålsenligt genomförande av befintlig politik och olika relevanta handlingsalternativ saknas är en konsekvensbedömning inte nödvändig.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta är ett Refit-förslag som syftar till att förenkla lagstiftningen och minska bördorna för berörda parter.

Bestämmelserna om utbyte av uppgifter mellan myndigheter inom finanssektorn utgör ett första steg mot ett system där enheter bara behöver rapportera data vid ett tillfälle och de därefter kan delas och återanvändas efter behov av de olika myndigheter som övervakar det finansiella systemet i EU. Bestämmelserna kommer därför att bidra till att undvika dubbel rapportering från enheternas sida och främja samarbete mellan myndigheter, vilket kommer att minska kostnaderna.

De föreslagna bestämmelserna medför inget krav på myndigheterna att dela data med varandra. Det skulle även i fortsättningen vara frivilligt, men enklare, att dela data. Även om bestämmelserna förväntas bidra till att minska den administrativa bördan för rapporterande enheter och myndigheter kan deras exakta inverkan i framtiden därför inte uppskattas. Detta beror även på att denna policy är framtidssäkrad, dvs. myndigheterna kommer på grundval av bestämmelserna att kunna ändra och anpassa sina arrangemang för datadelning för att tillgodose sina ständigt skiftande informationsbehov.

Genomförandet av strategin för tillsynsdata för finansiella tjänster i EU, inbegripet detta förslag som en del av denna strategi, kommer att möjliggöra en mer ändamålsenlig och effektiv användning av modern teknik, eftersom det kommer att göra tillsynsrapporteringskraven tydligare och mer enhetliga samt öka standardiseringen av data. Användningen av sådana lösningar kommer att underlätta datadelning och rent allmänt minska den administrativa bördan för företagen ytterligare. Det kommer även göra de data som samlas in av myndigheterna mer exakta och aktuella samt förbättra myndigheternas kapacitet att analysera dem.

Tillgång till mer fullständiga och exakta uppgifter kommer att förbättra kommissionens förmåga att konsekvensbedöma och följa upp sina förslag, vilket är en förutsättning för att minimera kostnaderna.

Införandet av en särskild bestämmelse i EU:s lagstiftning om finansiella tjänster för att tillåta återanvändning av data som samlas in av myndigheter för forsknings- och innovationsverksamhet kommer att öka nyttan av inrapporterade data för finansinstitut, forskare och andra enheter som har ett berättigat intresse av dem. På så sätt kan den helt enkelt ge tillgång till sådana uppgifter som innehas av myndigheterna och skapa fler möjligheter att testa produkter och affärsmodeller.

En minskad rapporteringsfrekvens för InvestEU-programmet kommer att minska rapporteringsbördan för genomförandepartner och finansiella intermediärer, små och medelstora företag och andra företag som berörs av kraven.

- **Grundläggande rättigheter**

De grundläggande rättigheterna avseende dataskydd, integritet och egendom (när det gäller äganderätt till vissa data som utgör företagshemligheter eller skyddas av immateriella rättigheter) respekteras. Delning av data som samlas in av myndigheter omfattas av skyddsåtgärder avseende personuppgifter, immateriella rättigheter och företagshemligheter, bl.a. i enlighet med artiklarna 7, 8, 17 och 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga budgetkonsekvenser. Bestämmelserna förutsätter inte någon datadelning mellan myndigheter som utövar tillsyn över finanssektorn. Datadelning sker endast på frivillig begäran av en myndighet till en annan, och det är möjligt att vidta åtgärder för att dela kostnader och nytta mellan den delande och den begärande myndigheten. Den begärande myndigheten gör även kostnadsbesparingar genom att inte behöva samla in uppgifterna på andra sätt som i sin tur skulle medföra kostnader för uppgiftslämnarna. Bestämmelsen om myndigheters delning av data med finansinstitut, forskare och andra enheter med ett berättigat intresse är frivillig och medför inga nya kostnader eller någon administrativ börda.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Genom de föreslagna ändringarna av förordning (EU) nr 1092/2010, förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010 fastställs hur myndigheter som utövar tillsyn över EU:s finanssektor får dela uppgifter som de har samlat in under fullgörandet av sitt uppdrag med varandra. Syftet är att undvika att samma uppgifter begärs in från finansinstitut och andra rapporterande enheter flera gånger i fall där två eller flera myndigheter har rätt att samla in dem. Sådan delning bör respektera alla tillämpliga standarder för dataskydd, immateriella rättigheter och tystnadsplikt. Den bör inte på något sätt begränsa den delning som redan sker mellan myndigheter utan snarare utgöra en ytterligare kanal för delning. De föreslagna ändringarna syftar även till att säkerställa att kommissionen har tillgång till de uppgifter som den behöver för att kunna utforma evidensbaserad lagstiftning, eftersom kommissionen i sådana sammanhang inte behöver kunna identifiera enskilda enheter. Eftersom även myndigheter som utövar tillsyn över finanssektorn kan ha nytta av den här typen av uppgifter under fullgörandet av sina uppdrag införs genom de föreslagna ändringarna även en möjlighet för dem att få tillgång till dem. De föreslagna ändringarna möjliggör även innovation genom att behöriga myndigheter på eget initiativ kan låta finansinstitut, forskare och andra enheter som har ett berättigat intresse få ta del av uppgifter som de samlar in med stöd av EU:s eller nationella rapporteringskrav, förutsatt att särskilda villkor är uppfyllda för att skydda uppgifterna.

Genom de föreslagna ändringarna får myndigheterna i uppdrag att systematiskt granska befintliga rapporteringskrav och avskaffa de som är överflödiga eller föråldrade, att minska

rapporteringskostnaderna och att överväga att återanvända befintlig rapportering innan nya krav införs.

Genom den föreslagna ändringen av artikel 28.4 i förordning (EU) 2021/523 minskas rapporteringsfrekvensen för genomförandepartner när det gäller genomförandet av InvestEU-programmet från två gånger om året till en gång om året.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordningarna (EU) nr 1092/2010, (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010 och (EU) 2021/523 vad gäller vissa rapporteringskrav på områdena finansiella tjänster och investeringsstöd

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114, artikel 173 och artikel 175 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Det är dock viktigt att rationalisera dessa krav för att säkerställa att de uppfyller sitt avsedda syfte och för att begränsa den administrativa bördan.
- (2) Att rationalisera rapporteringsskyldigheterna och minska de administrativa bördorna är därför en prioritering, vilket även gäller rapporteringskraven inom finanssektorn och rapporteringsfrekvensen i samband med InvestEU-programmet, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523³.

¹ EUT [...], [...], s. [...].

² EUT [...], [...], s. [...].

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

- (3) Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1092/2010⁴, (EU) nr 1093/2010⁵, (EU) nr 1094/2010⁶, (EU) nr 1095/2010⁷ och förordning (EU) 2021/523 innehåller flera rapporteringskrav som bör förenklas i enlighet med kommissionens meddelande *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030*⁸.
- (4) Finansinstitut och andra enheter som är verksamma på finansmarknaderna är skyldiga att rapportera in en mängd olika uppgifter för att göra det möjligt för unionsmyndigheter och nationella myndigheter som övervakar det finansiella systemet att kontrollera risker, säkerställa finansiell stabilitet och marknadsintegritet samt skydda investerare och konsumenter av finansiella tjänster i unionen. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör regelbundet se över rapporteringskraven och i lämpliga fall föreslå att de rationaliseras och att överflödiga eller föråldrade krav avskaffas. De bör samordna detta arbete genom den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Enklare delning och återanvändning av uppgifter insamlade av myndigheter som sker med full respekt för dataskydd, tystnadsplikt och immateriella rättigheter bör minska bördan på rapporterande enheter och myndigheter genom att samma uppgifter inte behöver begäras in flera gånger och är därför i linje med strategin för tillsynsuppgifter inom EU:s finansiella tjänster. Utbytet av uppgifter bör även bidra till bättre samordning av tillsynsverksamheten och till tillsynskonvergens.
- (5) I fall där två myndigheter har rätt att samla in vissa uppgifter från finansinstitut eller andra rapporterande enheter bör de därför kunna samla in dem vid endast ett tillfälle och därefter dela dem med varandra, i stället för att båda samlar in samma uppgifter, inbegripet i fall där dessa myndigheter har rätt att samla in uppgifterna från olika rapporterande enheter eller myndigheter. I samma syfte, dvs. för att effektivisera insamling, behandling och användning av uppgifter, bör myndigheter som förbättrar uppgifterna genom datarensning eller databerikning även kunna dela sådana förbättrade uppgifter.
- (6) En sådan delning av uppgifter bör komplettera de befintliga möjligheter till utbyte av uppgifter som föreskrivs i unionsrätten och under inga omständigheter begränsa dessa befintliga möjligheter.
- (7) Kommissionen behöver exakt och heltäckande information för att kunna utforma politik, utvärdera befintlig lagstiftning och konsekvensbedöma eventuella lagstiftningsinitiativ och andra initiativ, samt för att förhandla om lagstiftningsförslag.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁸ COM(2023) 168 final.

Myndigheternas delning med kommissionen av uppgifter som finansinstitut eller andra enheter har rapporterat in till dessa myndigheter i enlighet med sina skyldigheter enligt unionsrätten bör bidra till en evidensbaserad grund för utformning och utvärdering av unionens politik. Uppgifterna bör därför inte vara i en form som möjliggör identifiering av enskilda enheter eller innehåller personuppgifter. Myndigheter kan även ha nytta av anonymiserade uppgifter och bör därför även dela sådana uppgifter med varandra om det behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppdrag.

- (8) Takten i innovationscyklerna inom finanssektorn accelererar och de blir alltmer öppna och samarbetsinriktade. Myndigheterna bör därför kunna dela uppgifter med finansinstitut, forskare och andra enheter för forsknings- och innovationsändamål som ligger utanför det ursprungliga ändamål för vilket uppgifterna samlades in. Delning av uppgifter som innehas av myndigheter bör öka nyttan genom att göra mer information tillgänglig för forskning inom finanssektorn och skapa fler möjligheter att testa produkter och affärsmodeller samt öka samarbetet mellan olika finansmarknadsaktörer, däribland fintech-aktörer, nystartade företag och etablerade finansinstitut. Återanvändning av data som delas av en behörig myndighet regleras genom den allmänna ram för vidareutnyttjande av data som anges i kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/868⁹. Med tanke på att de data som myndigheter inom finanssektorn samlar in för tillsynsändamål är av känslig karaktär bör särskilda obligatoriska villkor emellertid införas för återanvändning av dessa data, inbegripet anonymisering av personuppgifter och andra uppgifter än personuppgifter, så att det blir omöjligt att identifiera enskilda finansinstitut och för att skydda konfidentiella uppgifter.
- (9) Ändringen av rapporteringsfrekvensen för InvestEU:s genomförandepartner – från halvårsvis till årlig rapportering – bör minska arbetsbelastningen på genomförandepartner, finansiella intermediärer, små och medelstora företag och andra företag, utan att förändra någon väsentlig del av förordning (EU) 2021/523.
- (10) Förordningarna (EU) nr 1092/2010, (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010 och (EU) nr 2021/523 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 1092/2010

Förordning (EU) nr 1092/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.3 ska ersättas med följande:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 15 och 16 och av straffrättsliga bestämmelser får inga konfidentiella uppgifter som i punkt 1 angivna personer erhåller i

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/868 av den 30 maj 2022 om europeisk dataförvaltning och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (dataförvaltningsakten) (EUT L 152, 3.6.2022, s. 1).

tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.”

2. I artikel 15 ska följande punkter läggas till:

”8. ESRB ska, från fall till fall eller regelbundet, dela uppgifter som ESRB under fullgörandet av sitt uppdrag samlar in från en av de myndigheter som avses i punkt 2 eller från en annan myndighet som ingår i ESFS, på begäran av en annan av dessa myndigheter, eller en annan behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 eller i artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1095/2010, eller de myndigheter som definieras i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU).../...¹⁰, under förutsättning att den begärande myndigheten enligt unionsrätten har rätt att samla in samma uppgifter från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter.

9. I en begäran om utbyte av uppgifter enligt punkt 8 ska anges den rättsliga grund i unionsrätten enligt vilken den begärande myndigheten får samla in de uppgifter från finansinstitut eller en annan myndighet som avses i denna punkt. Den begärande myndigheten och ESRB ska omfattas av tystnadsplikt och bestämmelserna om dataskydd i artikel 8 och i sektorslagstiftning som gäller för delning av data mellan finansinstitutet eller en annan myndighet som avses i punkt 8 och den begärande myndigheten, samt för delning av data mellan en myndighet som avses i den punkten och ESRB. ESRB ska utan onödigt dröjsmål informera varje berörd myndighet om ett sådant utbyte av uppgifter.

10. Punkterna 8 och 9 ska även tillämpas på uppgifter som ESRB har mottagit från en annan myndighet som avses i punkt 8 och som ESRB därefter har kvalitetskontrollerat eller på annat sätt behandlat.

11. När det gäller den uppgiftsdelning som avses i punkterna 8, 9 och 10 får de myndigheter som avses i punkt 8 ingå samförståndsavtal för att närmare fastställa villkoren för utbytet av uppgifter. De får även fastställa arrangemang för delning av resurser för insamling och behandling av sådana delade data.

12. Punkterna 8, 9 och 10 ska inte påverka skyddet av immateriella rättigheter eller hindra eller begränsa utbyte av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 8 i enlighet med bestämmelserna i annan unionslagstiftning. Om punkterna 8, 9 eller 10 strider mot bestämmelser i annan unionslagstiftning som reglerar utbyte av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 8 ska bestämmelserna i sådan annan unionslagstiftning ha företräde.

13. Utan att det påverkar tillämpningen av andra skyldigheter enligt unionslagstiftningen som gäller uppgiftsdelning ska ESRB, efter en motiverad begäran och från fall till fall, låta kommissionen eller någon av de myndigheter som avses i punkt 8 ta del av uppgifter som andra myndigheter har rapporterat till ESRB i enlighet med sina skyldigheter enligt unionsrätten. ESRB ska översända dessa uppgifter i en form som omöjliggör identifiering av enskilda enheter och som inte innehåller personuppgifter.

¹⁰ Publikationsbyrån: v.g. infoga numret på direktivet i dokument 2021/0250(COD) (förslag till sjätte penningtvättsdirektivet – COM(2021) 423 final) och infoga nummer, datum, titel och EUT-hänvisning till direktivet i fotnoten.

14. När det gäller uppgifter som ESRB samlar in under fullgörandet av sitt uppdrag får finansinstitut, forskare och andra enheter som har ett berättigat intresse av dessa uppgifter beviljas tillgång till dem för återanvändning för forsknings- och innovationsändamål, under förutsättning att ESRB har säkerställt att alla följande villkor uppfylls:

a) Uppgifterna har anonymiserats på ett sätt som innebär att identifiering av den registrerade eller finansinstitutet inte, eller inte längre, är möjlig.

b) Uppgifterna har ändrats, aggregerats eller behandlats med någon annan metod för röjandekontroll för att skydda konfidentiella uppgifter, inbegripet företagshemligheter och innehåll som omfattas av immateriella rättigheter.

Uppgifter som mottas från en annan myndighet ska endast delas om den myndighet som ursprungligen samlade in uppgifterna ger sitt medgivande till detta.”

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 29.1 ska led d ersättas med följande:

d) Se över tillämpningen av de relevanta tekniska standarder för tillsyn och genomförande som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i lämpliga fall föreslå ändringar, till exempel att överflödiga eller föråldrade rapporteringskrav ska avskaffas och kostnader minimeras.”

2. I artikel 30.3 ska följande led läggas till som led e:

”e) Ändamålsenligheten hos nationella rapporteringskrav och graden av konvergens mellan sådana krav och de krav som fastställs i unionsrätten.”

3. I artikel 35 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Innan myndigheten begär in uppgifter enligt denna artikel, och för att undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta uppgifter som samlats in av andra myndigheter som avses i artikel 35a.1 och all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.”

4. Följande artikel ska införas som artikel 35a:

”Artikel 35a

Utbyte av uppgifter mellan myndigheter och med andra enheter

1. Myndigheten och behöriga myndigheter ska, från fall till fall eller regelbundet, låta andra myndigheter ta del av uppgifter som de under fullgörandet av sitt uppdrag samlar in från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter på begäran av de andra europeiska tillsynsmyndigheterna, ESRB eller behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 eller i artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1095/2010, eller de myndigheter som definieras i artikel 2.1 i Europaparlamentets och

rådets direktiv (EU).../...¹¹, under förutsättning att den myndighet som begär uppgifterna enligt unionsrätten har rätt att samla in samma uppgifter från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter. I denna artikel avses med *finansinstitut* ett finansinstitut enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. I en begäran om utbyte av uppgifter ska anges den rättsliga grund i unionsrätten enligt vilken den begärande myndigheten får samla in uppgifterna från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter. Den begärande myndigheten och den delande myndigheten ska omfattas av tystnadsplikt och dataskyddsskyldigheterna i artiklarna 70 och 71 och i sektorslagstiftning som gäller för delning av data mellan finansinstitutet och den begärande myndigheten, samt för delning av data mellan finansinstitutet och den delande myndigheten. Den delande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål informera varje relevant finansinstitut eller annan behörig myndighet om ett sådant utbyte av uppgifter.

3. Punkterna 1 och 2 ska även tillämpas på uppgifter som den delande myndigheten har mottagit från ett finansinstitut eller en annan myndighet som avses i punkt 1 och som den delande myndigheten därefter har kvalitetskontrollerat eller på annat sätt behandlat.

4. När det gäller den uppgiftsdelning som avses i punkterna 1, 2 och 3 får de myndigheter som avses i punkt 1 ingå samförståndsavtal för att närmare fastställa villkoren för utbytet av uppgifter. De får även fastställa arrangemang för delning av resurser för insamling och behandling av sådana delade data.

5. Punkterna 1–4 ska inte påverka immateriella rättigheter eller hindra eller begränsa utbytet av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 1 i enlighet med bestämmelserna i annan unionslagstiftning. Om bestämmelserna i denna artikel strider mot bestämmelser i annan unionslagstiftning som reglerar utbyte av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 1 ska bestämmelserna i sådan annan unionslagstiftning ha företräde.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av andra skyldigheter enligt unionslagstiftningen som gäller uppgiftsdelning ska myndigheten och de behöriga myndigheterna, efter en motiverad begäran och från fall till fall, låta kommissionen eller någon av de myndigheter som avses i punkt 1 ta del av uppgifter som finansinstitut har rapporterat till dem i enlighet med sina skyldigheter enligt unionsrätten. Myndigheten och de andra behöriga myndigheterna ska översända dessa uppgifter i en form som inte gör det möjligt att identifiera enskilda enheter och som inte innehåller personuppgifter.

7. När det gäller uppgifter som myndigheten och de behöriga myndigheterna samlar in under fullgörandet av sina uppdrag får finansinstitut, forskare och andra enheter med ett berättigat intresse av dessa uppgifter beviljas tillgång till dem för återanvändning för forsknings- och innovationsändamål, under förutsättning att myndigheten har säkerställt att alla följande villkor uppfylls:

a) Uppgifterna har anonymiserats på ett sätt som innebär att identifiering av den registrerade eller finansinstitutet inte, eller inte längre, är möjlig.

¹¹ Publikationsbyrån: v.g. infoga numret på direktivet i dokument 2021/0250(COD) (förslag till sjätte penningtvättsdirektivet – COM(2021) 423 final) och infoga nummer, datum, titel och EUT-hänvisning till direktivet i fotnoten.

b) Uppgifterna har ändrats, aggregerats eller behandlats med någon annan metod för röjandekontroll för att skydda konfidentiella uppgifter, inbegripet företagshemligheter och innehåll som omfattas av immateriella rättigheter.

Uppgifter som samlas in från en annan myndighet ska endast delas om den myndighet som ursprungligen samlade in uppgifterna ger sitt medgivande till detta.”

5. I artikel 54.2 ska följande strecksats läggas till:

”– rapporteringskrav och insamling av uppgifter från finansinstitut.”

6. I artikel 70 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter, andra europeiska tillsynsmyndigheter, ESRB och de myndigheter som definieras i artikel 2.1 i direktiv (EU).../...¹² – i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.”

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 29.1 ska led d ersättas med följande:

”d) Se över tillämpningen av de relevanta tekniska standarder för tillsyn och genomförande som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i lämpliga fall föreslå ändringar, till exempel att överflödiga eller föråldrade rapporteringskrav ska avskaffas och kostnader minimeras.”

2. I artikel 30.3 ska följande led läggas till som led e:

”e) Ändamålsenligheten hos nationella rapporteringskrav och graden av konvergens mellan sådana krav och de krav som fastställs i unionsrätten.”

3. I artikel 35 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Innan myndigheten begär in uppgifter enligt denna artikel, och för att undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta uppgifter som samlats in av andra myndigheter som avses i artikel 35a.1 och all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.”

4. Följande artikel ska införas som artikel 35a:

”Artikel 35a

¹² Publikationsbyrån: v.g. infoga numret på direktivet i dokument 2021/0250(COD) (förslag till sjätte penningtvättsdirektivet – COM(2021) 423 final).

Utbyte av uppgifter mellan myndigheter och med andra enheter

1. Myndigheten och behöriga myndigheter ska, från fall till fall eller regelbundet, låta andra myndigheter ta del av uppgifter som de under fullgörandet av sitt uppdrag samlar in från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter på begäran av de andra europeiska tillsynsmyndigheterna, ESRB eller behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller i artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1095/2010, eller de myndigheter som definieras i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU).../...¹³, under förutsättning att den myndighet som begär uppgifterna enligt unionsrätten har rätt att samla in samma uppgifter från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter. I denna artikel avses med *finansinstitut* ett finansinstitut enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. I en begäran om utbyte av uppgifter ska anges den rättsliga grund i unionsrätten enligt vilken den begärande myndigheten får samla in uppgifterna från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter. Den begärande myndigheten och den delande myndigheten ska omfattas av tystnadsplikt och dataskyddsskyldigheterna i artiklarna 70 och 71 och i sektorslagstiftning som gäller för delning av data mellan finansinstitutet en begärande myndighet, samt för delning av data mellan finansinstitutet och den delande myndigheten. Den delande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål informera varje relevant finansinstitut eller annan behörig myndighet om ett sådant utbyte av uppgifter.

3. Punkterna 1 och 2 ska även tillämpas på uppgifter som den delande myndigheten har mottagit från ett finansinstitut eller en annan myndighet som avses i punkt 1 och som den delande myndigheten därefter har kvalitetskontrollerat eller på annat sätt behandlat.

4. När det gäller uppgiftsdelning som avses i punkterna 1, 2 och 3 får de myndigheter som avses i punkt 1 ingå samförståndsavtal för att närmare fastställa villkoren för utbytet av uppgifter. De får även fastställa arrangemang för delning av resurser för insamling och behandling av sådana delade data.

5. Punkterna 1–4 ska inte påverka immateriella rättigheter eller hindra eller begränsa utbytet av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 1 i enlighet med bestämmelserna i annan unionslagstiftning. Om bestämmelserna i denna artikel strider mot bestämmelser i annan unionslagstiftning som reglerar utbyte av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 1 ska bestämmelserna i sådan annan unionslagstiftning ha företräde.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av andra skyldigheter enligt unionslagstiftningen som gäller uppgiftsdelning ska myndigheten och de behöriga myndigheterna, efter en motiverad begäran och från fall till fall, låta kommissionen eller någon av de myndigheter som avses i punkt 1 ta del av uppgifter som finansinstitut har rapporterat till dem i enlighet med sina skyldigheter enligt unionsrätten. Myndigheten och de behöriga myndigheterna ska översända uppgifterna i en form som omöjliggör identifiering av enskilda enheter och som inte innehåller personuppgifter.

¹³ Publikationsbyrån: v.g. infoga numret på direktivet i dokument 2021/0250(COD) (förslag till sjätte penningtvättsdirektivet – COM(2021) 423 final) och infoga nummer, datum, titel och EUT-hänvisning till direktivet i fotnoten.

7. När det gäller uppgifter som myndigheten och de behöriga myndigheterna samlar in under fullgörandet av sina uppdrag får finansinstitut, forskare och andra enheter med ett berättigat intresse av dessa uppgifter beviljas tillgång till dem för återanvändning för forsknings- och innovationsändamål, under förutsättning att myndigheten har säkerställt att alla följande villkor uppfylls:

a) Uppgifterna har anonymiserats på ett sätt som innebär att identifiering av den registrerade eller finansinstitutet inte, eller inte längre, är möjlig.

b) Uppgifterna har ändrats, aggregerats eller behandlats med någon annan metod för röjandekontroll för att skydda konfidentiella uppgifter, inbegripet företagshemligheter och innehåll som omfattas av immateriella rättigheter.

Uppgifter som mottas från en annan myndighet ska endast delas om den myndighet som ursprungligen samlade in uppgifterna ger sitt medgivande till detta.”

5. I artikel 54.2 ska följande strecksats läggas till:

”– rapporteringskrav och insamling av uppgifter från finansinstitut.”

6. I artikel 70 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter, andra europeiska tillsynsmyndigheter, ESRB och de myndigheter som definieras i artikel 2.1 i direktiv (EU).../...,¹⁴ i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.”

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 29.1 ska led d ersättas med följande:

”d) Se över tillämpningen av de relevanta tekniska standarder för tillsyn och genomförande som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i lämpliga fall föreslå ändringar, till exempel att överflödiga eller föråldrade rapporteringskrav ska avskaffas och kostnader minimeras.”

2. I artikel 30.3 ska följande led läggas till som led e:

”e) Ändamålsenligheten hos nationella rapporteringskrav och graden av konvergens mellan sådana krav och de krav som fastställs i unionsrätten.”

3. I artikel 35 ska punkt 4 ersättas med följande:

¹⁴ Publikationsbyrån: v.g. infoga numret på direktivet i dokument 2021/0250(COD) (förslag till sjätte penningtvättsdirektivet – COM(2021) 423 final).

”4. Innan myndigheten begär in uppgifter enligt denna artikel, och för att undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta uppgifter som samlats in av andra myndigheter som avses i artikel 35a.1 och all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.”

4. Följande artikel ska införas som artikel 35a:

”Artikel 35a

Utbyte av uppgifter mellan myndigheter och med andra enheter

1. Myndigheten och behöriga myndigheter ska, från fall till fall eller regelbundet, låta andra myndigheter ta del av uppgifter som de under fullgörandet av sitt uppdrag samlar in från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter på begäran av de andra europeiska tillsynsmyndigheterna, ESRB eller behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.3 i denna förordning, i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller i artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1094/2010, eller de myndigheter som definieras i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU).../...¹⁵, under förutsättning att den myndighet som begär uppgifterna enligt unionsrätten har rätt att samla in samma uppgifter från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter. I denna artikel avses med *finansinstitut* ett finansinstitut enligt definitionen i artikel 2 a i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. I en begäran om utbyte av uppgifter ska anges den rättsliga grund i unionsrätten enligt vilken den begärande myndigheten får samla in uppgifterna från finansinstitut eller andra behöriga myndigheter. Den begärande myndigheten och den delande myndigheten ska omfattas av tystnadsplikt och dataskyddsskyldigheterna i artiklarna 70 och 71 och i sektorslagstiftning som gäller för delning av data mellan finansinstitutet en begärande myndighet, samt för delning av data mellan finansinstitutet och den delande myndigheten. Den delande myndigheten ska utan onödigt dröjsmål informera varje relevant finansinstitut eller annan behörig myndighet om ett sådant utbyte av uppgifter.

3. Punkterna 1 och 2 ska även tillämpas på uppgifter som den delande myndigheten har mottagit från ett finansinstitut eller en annan myndighet som avses i punkt 1 och som den delande myndigheten därefter har kvalitetskontrollerat eller på annat sätt behandlat.

4. När det gäller den uppgiftsdelning som avses i punkterna 1, 2 och 3 får de myndigheter som avses i punkt 1 ingå samförståndsavtal för att närmare fastställa villkoren för utbytet av uppgifter. De får även fastställa arrangemang för delning av resurser för insamling och behandling av sådana delade data.

5. Punkterna 1–4 ska inte påverka immateriella rättigheter eller hindra eller begränsa utbytet av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 1 i enlighet med bestämmelserna i annan unionslagstiftning. Om bestämmelserna i denna artikel strider mot bestämmelser i annan unionslagstiftning som reglerar utbyte av uppgifter mellan de myndigheter som avses i punkt 1 ska bestämmelserna i sådan annan unionslagstiftning ha företräde.

¹⁵ Publikationsbyrån: v.g. infoga numret på direktivet i dokument 2021/0250(COD) (förslag till sjätte penningtvättsdirektivet – COM(2021) 423 final) och infoga nummer, datum, titel och EUT-hänvisning till direktivet i fotnoten.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av andra skyldigheter enligt unionslagstiftningen som gäller uppgiftsdelning ska myndigheten och de behöriga myndigheterna, efter en motiverad begäran och från fall till fall, låta kommissionen eller någon av de myndigheter som avses i punkt 1 ta del av uppgifter som finansinstitut har rapporterat till dem i enlighet med sina skyldigheter enligt unionsrätten. Myndigheten och de behöriga myndigheterna ska översända uppgifterna i en form som omöjliggör identifiering av enskilda enheter och som inte innehåller personuppgifter.

7. När det gäller uppgifter som myndigheten och de behöriga myndigheterna samlar in under fullgörandet av sina uppdrag får finansinstitut, forskare och andra enheter med ett berättigat intresse av dessa uppgifter beviljas tillgång till dem för återanvändning för forsknings- och innovationsändamål, under förutsättning att myndigheten har säkerställt att alla följande villkor uppfylls:

a) Uppgifterna har anonymiserats på ett sätt som innebär att identifiering av den registrerade eller finansinstitutet inte, eller inte längre, är möjlig.

b) Uppgifterna har ändrats, aggregerats eller behandlats med någon annan metod för röjandekontroll för att skydda konfidentiella uppgifter, inbegripet företagshemligheter och innehåll som omfattas av immateriella rättigheter.

Uppgifter som mottas från en annan myndighet ska endast delas om den myndighet som ursprungligen samlade in uppgifterna ger sitt medgivande till detta.”

5. I artikel 54.2 ska följande strecksats läggas till:

”– rapporteringskrav och insamling av uppgifter från finansmarknadsaktörer.”

6. I artikel 70 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med behöriga myndigheter, andra europeiska tillsynsmyndigheter, ESRB och de myndigheter som definieras i artikel 2.1 i direktiv (EU).../...,¹⁶ i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansmarknadsaktörer.”

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) 2021/523

I artikel 28 i förordning (EU) 2021/523 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. Varje genomförandepartner ska dessutom en gång om året överlämna en rapport till kommissionen om de finansierings- och investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning, separat per EU-komponent och per medlemsstatskomponent, beroende på vad som är tillämpligt. Varje genomförandepartner ska också lämna information om

¹⁶ Publikationsbyrån: v.g. infoga numret på direktivet i dokument 2021/0250(COD) (förslag till sjätte penningtvättsdirektivet – COM(2021) 423 final).

medlemsstatskomponenten till den medlemsstat vars komponent den genomför. Rapporten ska inbegripa en bedömning av överensstämmelsen med kraven för användningen av EU-garantin och de nyckelprestationsindikatorer som anges i bilaga III till denna förordning. Rapporten ska även innehålla operativa, statistiska, finansiella och räkenskapsmässiga uppgifter för varje finansierings- eller investeringstransaktion, och en uppskattning av förväntade kassaflöden, per komponent och politikområde samt för InvestEU-fonden. EIB-gruppens och, i lämpliga fall, de andra genomförandepartnernas rapporter ska även innehålla information om de hinder för investeringar som uppstått vid genomförandet av de finansierings- och investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning. Rapporterna ska innehålla den information som genomförandepartnerna måste tillhandahålla enligt artikel 155.1 a i budgetförordningen.”

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande